

fælde efter den Vækkelse, som det burde have, om det har det, er et andet Spørgsmaal — staa under Kultusministeren og ikke under Indenrigsministeren. Dernæst udtalte det ærede Medlem sig tvivlende om den Retning, hvori det ny Kunstindustrimuseum vilde komme til at virke, og om man ikke kunde frygte for, at dette Museum kom til at staa som en Konkurrent lige over for Statens andre Museer, særlig over for Nationalmuseet og Rosenborg Samlingen. Jeg vil indrømme, at da der for første Gang for en Del Aar siden blev Tale om dette Museum, havde jeg en lignende Frygt og var ikke meget begejstret derfor, men efter som Sagen har udviklet sig, tror jeg, at man i den Henseende kan være nogenlunde sikker. Jeg tror særlig dette med Hensyn paa de Mænd, som skulle staa i Spidsen for dette Kunstindustrimuseum, og særlig da der blandt dem ogsaa findes en af Direktørerne for Nationalmuseet, tror jeg som sagt, man i saa Henseende kan berolige sig. Der vil ikke være Tale om, at der til dette Museum indløbes gamle nationale Ting, og at der indtøbes udenlandske ældre Ting, vedkommer ikke vort Nationalmuseum. Det eneste Punkt, hvor der kunde fremkomme nogen Konkurrence, er paa det etnografiske Omraade. Det vil vistnok være rigtigt og naturligt, at der til dette Kunstindustrimuseum indløbes, jeg vil særlig sige, nogle japaneske og kinesiske og andre saadanne fremmede Kunstindustriobjekter, men det er ogsaa det eneste Punkt, hvor der kan fremkomme nogen Konkurrence, dog det ved man, det er man forberedt paa, og det vil ikke have nogen væsentlig Betydning lige over for Museets Stilling i Sammenligning med de bestaaende historiske Museer. Men der var et andet Forhold, som der maatte kunde have været nogen Grund for det ærede Udvalg til at have taget op. Der er nemlig et andet Spørgsmaal i Anledning af dette Museum. Det, der maa spørges om, er, hvad Nytte dette Museum vil gøre. Jeg har ingen Tvivl om, at det er nødvendigt, at vi faa et saadant Museum. Jeg har heller ingen Tvivl om, at det vil komme til at gøre en virkelig stor Gavn for vort Haandværk og vor Kunstindustri, men alligevel maa man ikke se paa dette Museum alene; man maa se det i Forbindelse med de Værestanstalter, som give sig af med at uddanne Haandværkere ogsaa i kunstindustriell Retning, og der vil jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at vi paa dette Punkt ere — jeg vil ikke sige inde paa en gal Vej — men at vi dog ikke fuldstændig have forladt den

Retning, men som efter min Formening ikke længere er det. Nu for Tiden er Undervisningen i denne Retning saaledes fordelt, at paa teknisk Skole faa de unge Mennesker den første tekniske Undervisning, Tegneundervisning osv., som jeg selvfølgelig ikke her skal komme nærmere ind paa, men dernæst ere de anviske paa for det væsentlige at gaa over til Kunstakademiet's Forberedelsesklasse og faa den endelige Uddannelse der. Dette betragter jeg som uheldigt for Kunstindustrien og uheldigt for Kunstakademiet. Det er en Levning fra gamle Tider, hvor Kunstakademiet havde hele Haandværkeruddannelsen under sig. Ved den tekniske Skoles Indretning bleve vel de laveste Elementarklasser skilt ud, men man beholdt Forberedelsesklassen. Om man gjorde rigtigt den Gang, er muligt, men nu er man kommen saa vidt, at det er et Spørgsmaal, der trænger sig paa, om det nu ikke vil være det rigtigste for begge Anstalter, baade for Kunstakademiet og den tekniske Skole, at stille dem ad, saaledes at Kunstakademiet's Forberedelsesklasse i det væsentlige bliver nedlagt, og at der i Stedet for bliver oprettet en tilsvarende Klasse ved den tekniske Skole. Dels kan man maatte sige — derom tør jeg naturligvis ikke dømme bestemt; men Sandsynligheden vil være derfor — at det var det bedste for hele den Undervisning, som her skal gives, om den gaves paa et Institut og ikke først gaves paa et og saa gik over til et andet, hvor dog sandsynligvis i alt Fald Undervisningsmetoden vil være anderledes, da den dog for en væsentlig Del stiler mod et andet Maal; men dernæst og først og fremmest bevirker det, at de unge Mænd, som have gaaet paa teknisk Skole, og som nu ere naaede til at komme ind paa Kunstakademiet for at gennemgaa Forberedelsesstolen der, ved at de der komme sammen med Mænd, som fra først af have bestemt sig til at være Kunstnere, ledes i stor Fristelse. Her er en af de væsentligste Grunde til at faa alt for mange unge Mænd, som ville uddanne sig som Kunstnere, og Følgen deraf er atter, at vi derigennem frembringe en Mængde middelmaadige Kunstnere, som kunde være blevne af udmærket Nytte for Samfundet som dygtige Haandværkere, hvis man havde ladet dem blive paa den Anstalt, hvor de egentlig hørte hjemme, og der faa deres Uddannelse endt; thi de havde da ikke haft den Fristelse til at gaa over til at blive Kunstnere, idet det jo er ganske naturligt for unge Mennesker, som komme ind paa Akademiet, at de finde det finere at blive Kunstnere end at vedblive at være Haandværkere. Jeg er overbevist om, at hvis man kunde